

SAMLENOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

KOMMISSIONENS FORSLAG TIL DIREKTIV OM KRITISKE ENHEDERS MODSTANDSDYGTIGHED

Dokument: KOM(2020) 829 endelig
Forslaget er ikke omfattet af retsforbeholdet.

Revideret udgave af samlenotat. Ændringer i forhold til samlenotat af 26. maj 2021 er markeret med streg i venstre margen.

Rådsformandskabets udkast til kompromistekst (12578/21) adskiller sig i indhold substantielt fra den oprindelige tekst fremlagt af Kommissionen. I notatet angives derfor både indhold jf. Kommissionens tekst og, hvor relevant, jf. Rådsformandskabets foreløbige kompromistekst, som dog endnu kan ændre sig. Kompromisteksten er indrykket og i kursiv.

8. november 2021

1. Resumé

Europa-Kommissionen (Kommissionen) har den 16. december 2020 fremsat forslag til direktiv om kritiske enheders modstanddygtighed (KOM(2020) 829 final). Forslaget er modtaget i dansk sprogversion den 9. februar 2021.

Forslaget (CER-direktivet) bygger på og ophæver det nuværende direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om europæisk kritisk infrastruktur (ECI-direktivet). Kommissionen har fremsat forslaget bl.a. på baggrund af en evaluering af ECI-direktivet, der bl.a. viste, at vilkårene for arbejdet med kritisk infrastruktur har ændret sig væsentligt siden 2008.

Forslaget udgør en betydelig ændring i forhold til ECI-direktivet, både i forhold til dækningsområdet og i de forpligtelser, som pålægges medlemsstaterne, og de enheder, der udpeges som kritiske.

CER-direktivet vil dække 10 sektorer: Energi, transport, bankvæsen, finansmarkedsinfrastruktur, sundhed, drikkevand, spildevand, digital infrastruktur, offentlig forvaltning og rummet. Medlemsstaterne vil dertil bl.a. blive pålagt at udarbejde en national strategi for kritisk infrastruktur og udarbejde nationale risikovurderinger. Ud fra risikovurderingen skal medlemsstaterne identificere kritiske enheder (f.eks. virksomheder eller offentlige myndigheder) bl.a. ved hjælp af EU-fælles kriterier. Endeligt pålægges det de kritiske enheder at implementere visse tekniske og organisatoriske tiltag, som medlemsstaterne gennem kompetente myndigheder skal føre tilsyn med. Kritiske

enheder af særlig europæisk betydning vil være underlagt specifikt tilsyn fra Kommissionen.

Regeringen ser overordnet positivt på forslaget og ønsket om at højne sikkerheden. Udvidelsen af direktivets dækningsområde, stærkere og mere ensartede krav samt tilsynet hermed må forventes at styrke risikobevindstheden og beredskabsplanlægningen hos de aktører, der driver kritisk infrastruktur. Regeringen lægger vægt på, at forslaget lægger op til en risikobaseret tilgang, hvor de enkelte medlemsstater ud fra egen national strategi og risikovurdering kan udpege de enheder, der vurderes kritiske. Regeringen lægger vægt på, at forslaget ikke medfører uforholdsmæssige økonomiske byrder for offentlige og private aktører, og at der sikres proportionalitet mellem omkostningsniveau og merværdi. Der vil af hensyn til parallelitet til NIS2-forslaget lægges tilsvarende afgørende vægt på, at direktivets tekst klart respekterer medlemsstaternes suverænitet i anliggender, som vedrører national sikkerhed.

Rådsformandskabets udkast til kompromistekst

Det slovenske EU-rådsformandskab (herefter "formandskabet") har på baggrund af drøftelserne af direktivforslaget i rådsregi fremsat et kompromisforslag af 8. oktober 2021 (herefter "kompromisforslaget"). Kompromisforslaget bevarer store dele af Kommissionens oprindelige forslag, men indeholder justeringer til bl.a. direktivets anvendelsesområde, krav til de kritiske enheders sikkerhedstiltag og samarbejde indbyrdes mellem medlemsstater og med Kommissionen

Forslaget ventes med det nuværende kompromisforslag at medføre statsfinansielle og erhvervsøkonomiske konsekvenser på hhv. ca. 21-27 mio. kr. og ca. 27. mio. kr. årligt. De statsfinansielle konsekvenser følger opfyldelse af direktivets krav om bl.a. udpegning af kritiske enheder og tilsyn hermed. Med forslaget skønnes, at godt 100 – 150 virksomheder i Danmark kan blive udpeget som kritiske enheder.

Regeringen støtter formandskabets kompromisforslag, der i vid udstrækning bevarer kernen i Kommissionens oprindelige forslag, og overordnet er i tråd med regeringens linje, jf. ovenfor.

Sagen forelægges Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg med henblik på generel enighed om kompromisforslaget i Rådet i december.

2. Baggrund

Arbejdet med kritisk infrastruktur i EU er i dag indrammet af EPCIP-programmet fra 2006¹ og ECI-direktivet fra 2008². Kommissionen har i 2019 evalueret ECI-direktivet og finder overordnet, at direktivet har bidraget til øget opmærksomhed om beskyttelsen af kritisk infrastruktur, men at direktivets begrænsede dækningsområde, uensartet implementering i medlemsstaterne samt at udviklingen i risikobilledet betyder, at det nuværende direktiv ikke længere er tidssvarende.

Kommissionen vurderer, at den forskelligartede implementering bl.a. har som konsekvens, at sammenlignelige enheder (f.eks. virksomheder) vurderes kritiske i nogle medlemsstater, men ikke i andre. Dette skaber ifølge Kommissionen forstyrrelser i det indre marked og hindringer for de virksomheder, der opererer på tværs af flere medlemsstater.

Samtidig er risikobilledet ifølge Kommissionen blevet mere komplekst og omfatter bl.a. naturkatastrofer, terror, statsstøttede hybride aktioner, pandemier mv. Udfordringerne er i høj grad fælles på tværs af medlemsstaterne, hvilket understøtter behovet for en mere ensartet tilgang.

CER-forslaget har til formål at adressere de ovenstående problemstillinger og dermed øge modstandsdygtigheden hos kritiske enheder, der er afgørende for opretholdelsen af vitale samfundsmæssige funktioner eller økonomiske aktiviteter i EU's medlemsstater.

Forslaget afspejler prioriteterne i Kommissionens strategi for EU's sikkerhedsunion, der opfordrer til en revideret tilgang til modstandsdygtighed i kritisk infrastruktur. Således skal tilgangen i højere grad afspejle det nuværende og forventede fremtidige risikolandskab, den stadig tættere indbyrdes afhængighed mellem forskellige sektorer og de stadig mere indbyrdes afhængige relationer mellem fysiske og digitale infrastrukturer.

For så vidt angår digital sikkerhed er forslaget til CER-direktivet afstemt med det parallelt fremsatte *forslag til NIS2-direktiv*³. CER-direktivet omhandler overordnet trusler, risici og sikkerhedstiltag i det fysiske domæne, mens NIS2 har til formål at styrke sikkerheden og

¹ Meddelelse fra Kommissionen om et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur (KOM(2006) 786).

² Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre.

³ Kommissionen fremsatte forslaget om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 (KOM(2020) 823 final) (NIS2-direktivet) d. 16. december 2020. Forslaget er modtaget i dansk sprogversion d. 19. januar 2021.

modstandsdygtigheden på cybersikkerhedsområdet. De enheder, der defineres som kritiske i CER-direktivet, vil ligeledes være omfattet af cyberrelaterede sikkerhedskrav i medfør af NIS2-direktivet.

3. Formål og indhold

Kommissionen har den 16. december 2020 fremsat forslag til direktiv om kritiske enheders modstandsdygtighed (KOM(2020) 829 final). Formålet er overordnet at styrke modstandsdygtigheden for den kritiske infrastruktur i medlemsstaterne.

Rådsformandskabets udkast til kompromistekst

Formandskabet har den 8. oktober 2021 fremsat et kompromisforslag til Rådets holdning til CER-direktivforslaget (herefter "kompromisforslaget"). Kompromisforslaget bevarer store dele af Kommissionens oprindelige forslag, men indeholder justeringer til bl.a. direktivets anvendelsesområde, krav til de kritiske enheders sikkerhedstiltag og samarbejde indbyrdes mellem medlemsstater og med Kommissionen.

Genstand, anvendelsesområde og definitioner (artikel 1-2)

I direktivet:

- Fastsættes forpligtelser for medlemsstaterne til at træffe visse foranstaltninger med henblik på at sikre levering i det indre marked af tjenester, der er væsentlige for opretholdelsen af vitale samfundsmæssige funktioner eller økonomiske aktiviteter.
- Fastsættes forpligtelser for kritiske enheder med henblik på at øge deres modstandsdygtighed og forbedre deres evne til at levere tjenester på det indre marked.
- Fastsættes regler for tilsyn med og håndhævelse over for kritiske enheder samt specifikt tilsyn med kritiske enheder, der anses for at være af særlig europæisk betydning.

Med "kritiske enheder" menes en offentlig eller privat enhed, der opererer inden for 10 udvalgte sektorer (energi, transport, bankvæsen, finansmarkedsinfrastruktur, sundhed, drikkevand, spildevand, digital infrastruktur, offentlig forvaltning og rummet), og som er blevet identificeret som "kritisk" af en medlemsstat.

CER-direktivet indebærer dermed en væsentlig udvidelse i bredden i forhold til det nuværende ECI-direktiv, hvor alene energi og transport er omfattet. Samtidig udgør det en væsentlig udvidelse i forhold til antallet af potentielt identificerbare enheder, idet der i ECI-direktivet kun skulle identificeres infrastruktur, hvis forstyrrelse eller ødelæggelse ville have betydelige grænseoverskridende virkninger i mindst to medlemsstater.

Det bemærkes dog, at enheder inden for bankvæsen, finansiel markedsinfrastruktur og digital infrastruktur ikke vil blive pålagt nye krav i medfør af CER-direktivet, da disse enheder allerede er dækket af øvrig EU-lovgivning, jf. også opsummering af artikel 3-9 nedenfor.

Rådsformandskabets udkast til kompromistekst

Formandskabet har i kompromisforslaget lagt op til, at der til direktivets formål tilføjes en bestemmelse om, at der med direktivet også etableres fælles procedurer for samarbejdet mellem medlemsstater og Kommissionen for så vidt angår direktivets implementering.

I kompromisforslaget er der tilføjet en bestemmelse, der ekspliciterer, at direktivet ikke omfatter forhold, der vedrører medlemsstaternes nationale kompetence i spørgsmål om national sikkerhed mv. Flere medlemsstater har under forhandlingerne fremhævet, at præciseringen af denne undtagelse er af væsentlig betydning for at sikre overensstemmelse med EU-traktatens artikel 4, stk. 2 samt EU-Domstolens fortolkning heraf, for at værne om medlemsstaternes suverænitet på dette område.

I kompromisforslaget er der lagt op til, at 'offentlig forvaltning' udgår som sektor.

I kompromisforslagets definitioner er der foretaget visse justeringer, som generelt ikke påvirker det overordnede direktiv. Der er nu tilføjet en definition af begrebet "kritisk infrastruktur", idet ordet "kritisk" er indsat flere steder i kompromisforslaget foran "infrastruktur".

Endelig er det præciseret i kompromisforslaget, at direktivet som helhed bygger på princippet om minimumsharmonisering.

Nationale rammer for kritiske enheders modstandsdygtighed (artikel 3-9)

Medlemsstaterne skal vedtage en strategi for styrkelse af kritiske enheders modstandsdygtighed. Strategien skal bl.a. indeholde en beskrivelse af strategiske mål og prioriteter i styrkelsen af kritiske enheders modstandsdygtighed, en national risikovurdering, governance-struktur mv. Strategien skal opdateres mindst hvert 4. år og skal meddeles Kommissionen.

Medlemsstaterne skal udarbejde en liste over "væsentlige tjenester", som er væsentlige for opretholden af vitale samfundsmæssige funktioner eller økonomiske aktiviteter. Medlemsstaterne skal regelmæssigt foretage en vurdering af alle relevante risici, der kan påvirke leveringen af disse væsentlige tjenester, med henblik på efterfølgende at identificere de understøttende kritiske enheder.

Medlemsstaterne skal identificere kritiske enheder under de 10 sektorer og underliggende sub-sektorer, og underrette dem om de forpligtelser, det medfører. Identifikationen foretages ud fra den forudgående risikovurdering af de væsentlige tjenester, og foretages endvidere ud fra specifikke kriterier, bl.a. om en hændelse vil have "*betydelige forstyrrende virkninger for leveringen af tjenesten, eller andre væsentlige tjenester*".

Yderligere er der opsat en række kriterier, som medlemsstaterne som minimum skal tage hensyn til, når det skal vurderes, hvorvidt en hændelse har "betydelig forstyrrende virkning." Kriterierne omfatter bl.a. de økonomiske, samfundsmæssige og sikkerhedsmæssige konsekvenser en given hændelse kan have, uden at der dog fastsættes specifikke tærskelværdier.

Medlemsstaterne skal identificere enheder inden for sektorerne bankvæsen, finansiel markedsinfrastruktur og digital infrastruktur, som kun skal behandles som "svarende til kritiske enheder" fremfor "kritiske enheder". Det skyldes, at enhederne inden for disse sektorer vil være omfattet af krav i medfør af anden EU-lovgivning. Dette indebærer, at enhederne i regi af CER-direktivet kun indgår som en del af medlemsstaternes overordnede myndighedsarbejde med strategi, risikovurdering og understøttelse mv., (artikel 3-9), men at enhederne dermed ikke skal opfylde de krav, der stilles til kritiske enheder inden for de øvrige 7 sektorer.

Medlemsstaterne skal udpege en eller flere kompetente myndigheder, der er ansvarlige for implementeringen af direktivet på nationalt plan. Det er væsentligt, at de udpegede kompetente myndigheder skal samarbejde med de kompetente myndigheder, der er udpeget i medfør af NIS2-direktivet. Dertil skal der udpeges et centralt kontaktpunkt, der forestår det grænseoverskridende samarbejde. Kontaktpunktet skal ligeledes forelægge regelmæssig rapport til Kommissionen om hændelsesaktivitet.

Endelig skal medlemsstaterne yde støtte til de enheder, der er udpeget som kritiske, f.eks. ved at udgive vejledningsmateriale, støtte tilrettelæggelse af øvelser, indføre videndelingsværktøjer mv.

Rådsformandskabets udkast til kompromistekst

Formandskabet har i kompromisforslaget præciseret, at den nationale strategi kan bygge på allerede eksisterende nationale eller sektorspecifikke strategier eller øvrige dokumenter, samt at kun relevante dele af strategien skal videreformidles til Kommissionen.

Det er i kompromisforslaget præciseret, at medlemsstaterne kun skal videreformidle en overordnet/aggregeret version af den nationale risikovurdering, der anvendes til at identificere kritiske enheder.

Kompromisforslaget præciserer, at medlemsstaterne i vurderingen af, om hændelser har "betydelig forstyrrende virkning", også skal tage højde for, om hændelsen påvirker befolkningens sundhed eller generelle velbefindende. Kommissionen skal, efter konsultation med ekspertgruppen for kritiske enheders modstandsdygtighed, udarbejde ikke-bindende retningslinjer for medlemsstaternes brug af kriterierne for "betydelig forstyrrende virkning".

Det er i kompromisforslaget tydeliggjort, at kritiske enheder i den digitale infrastruktur, bankvæsenet og finansielle markeder ikke skal opfylde de krav, der stilles til kritiske enheder i øvrige sektorer. Derved ændres ikke på Kommissionens oprindelige forslag, men begrebet "enheder svarende til kritiske enheder" udgår af forståelsesmæssige årsager.

Kritiske enheders modstandsdygtighed (artikel 10-13)

De enheder, som medlemsstaterne udpeger som kritiske, skal mindst hvert fjerde år foretage egne risikovurderinger på grundlag af bl.a. den nationale risikovurdering. Risikovurderingerne skal også tage højde for andre sektorer eventuelle afhængigheder, herunder også i nabostater og tredjelande i relevant omfang. Medlemsstaterne skal sikre, at de kritiske enheder på den baggrund beskriver og implementerer passende og forholdsmæssige tekniske og organisatoriske foranstaltninger.

Foranstaltningerne skal bl.a. omfatte forebyggelse af hændelser, fysisk sikring, krisestyringsprocedurer, genopretningsprocedurer, sikkerhedsstyring af medarbejdere mv.

Kommissionen gives beføjelse til at vedtage delegerede retsakter og gennemførselsretsakter, der om nødvendigt præciserer disse foranstaltninger.

Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at gennemføre rådgivende missioner til kritiske enheder i forbindelse med opfyldelsen af deres forpligtelser.

Medlemsstaterne skal sikre, at de kritiske enheder kan indgive anmodninger om baggrundskontrol af personer, der tilhører specifikke kategorier af deres personale, og at disse anmodninger hurtigt vurderes af de relevante myndigheder. Kommissionens direktivforslag lægger op til, at baggrundskontrollen, efter en behørigt begrundet anmodning fra den kritiske enhed, kan udvides til også at trække på bl.a. efterretninger.

Medlemsstaterne skal sikre, at de kritiske enheder underretter den kompetente myndighed om hændelser, der i væsentlig grad forstyrrer eller har potentiale til i væsentlig grad at forstyrre deres aktiviteter. Via det centrale nationale kontaktpunkt skal denne underretning videregives til andre berørte medlemsstater, hvis hændelsen har grænseoverskridende virkninger.

Rådsformandskabets udkast til kompromistekst

Formandskabet har i kompromisforslaget tilføjet, at de kritiske enheder i deres risikovurdering også skal tage højde for de afhængigheder, som andre sektorer måtte have til enheden selv. Kompromisforslaget foreslår endvidere, at de kritiske enheder kan anvende allerede tidligere udarbejdede risikovurderinger, så længe de overholder kravene i direktivet.

Kompromisforslaget lægger op til, at de enheder der udpeges som kritiske får længere tid til at implementere de krav, der følger af direktivet (fra 6 måneder i Kommissionens til 12 måneder i kompromisforslaget).

Kompromisforslaget lægger op til, at medlemsstaterne og de kritiske enheder i højere grad ud fra egne konkrete vurderinger kan beslutte, hvilke specifikke foranstaltninger der skal implementeres. Der lægges endvidere op til, at de kritiske enheder skal udpege en kontaktperson, der kan forestå kontakt med de kompetente myndigheder.

Kompromisforslaget fjerner Kommissionens beføjelse til at vedtage delegerede retsakter. I stedet skal Kommissionen, efter konsultation med ekspertgruppen, udarbejde ikke-bindende guidelines der specificerer de tekniske, sikkerhedsmæssige og organisatoriske foranstaltninger, som kan implementeres. Kommissionen bibeholder muligheden for at

vedtage gennemførselsretsakter, der fastsætter tekniske og metodiske specifikationer inden for rammerne af komitologi.

Kompromisforslaget præciserer hvilke medarbejdere, som de kritiske enheder kan lade omfatte af baggrundskontrol, og fjerner samtidig bestemmelsen om, at der kan gennemføres udvidet baggrundskontrol ved brug af bl.a. efterretninger.

Specifikt tilsyn med kritiske enheder af særlig europæisk betydning (artikel 14-15)

Visse kritiske enheder vil blive defineret som af "særlig europæisk betydning", såfremt de leverer væsentlige tjenester til eller i mere end en tredjedel af medlemsstaterne. Medlemsstaterne skal sikre, at de enheder, der udpeges som kritiske, selv melder til de nationale kompetente myndigheder, såfremt de leverer væsentlige tjenester til eller i mere end en tredjedel af medlemsstaterne. Herefter meddeler medlemsstaten dette videre til Kommissionen, der efterfølgende underretter enheden om, at denne betragtes som en kritisk enhed af særlig europæisk betydning.

Disse enheder vil være underlagt et skærpet tilsyn, hvor Kommissionen bl.a. kan anmode om at få udleveret risikovurderingen og implementeringsplanen for de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, og gennemføre rådgivende missioner for at vurdere disse foranstaltninger. I Kommissionens direktivforslag skal Kommissionen udarbejde gennemførselsretsakter, der beskriver de nærmere processuelle regler for de rådgivende missioner.

Kommissionen kan på baggrund af den rådgivende mission meddele synspunkter om, hvorvidt enheden opfylder sine forpligtelser, og hvilke foranstaltninger der kan træffes for at forbedre enhedens modstandsdygtighed.

Rådsformandskabets udkast til kompromistekst

Formandskabet har i kompromisforslaget tilføjet, at Kommissionen skal indgå i en konsultationsproces med den kritiske enhed og de berørte medlemsstater, inden enheden udpeges som en enhed af særlig europæisk betydning. Kompromisforslaget tilføjer desuden, at Kommissionen skal drøfte sine synspunkter med medlemsstaten, inden disse meddeles.

I kompromisforslaget er det endvidere tilføjet, at Kommissionens gennemførselsretsakter også skal tage højde for den fortløbende behandling af oplysninger i forbindelse med de rådgivende missioner.

Samarbejde og rapportering (artikel 16-17)

Der nedsættes en "gruppe for kritiske enheders modstandsdygtighed", bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne og med Kommissionen som formand. Gruppen nedsættes som ekspertgruppe under Kommissionen og skal bl.a. bistå Kommissionen i at understøtte medlemsstaternes implementering af direktivet, fx identificere *best practice* i forhold til strategiformulering mv.

Rådsformandskabets udkast til kompromistekst

Formandskabet har i kompromisforslaget præciseret, at medlemmerne af ekspertgruppen for kritiske enheders modstandsdygtighed skal kunne sikkerhedsgodkendes til passende niveau.

Tilsyn og håndhævelse (artikel 18-19)

Medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder har beføjelser og midler til at sikre gennemførelsen og håndhævelsen af direktivet. Det indebærer bl.a., at myndighederne skal kunne foretage inspektioner og gennemføre eller kræve revisioner af de kritiske enheder.

Medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelser og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Bestemmelserne skal meddeles Kommissionen.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (art. 294, TEUF) medlovgiver. Det er Europa-Parlamentets udvalg for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggende (LIBE), der behandler forslaget.

Europa-Parlamentets ændringsforslag til direktivet blev godkendt ved afstemning d. 20. oktober, hvoraf det væsentligste kan opsummeres som følger:

- At der - i supplement til de nationale strategier - skal udarbejdes en EU-strategi for kritiske enheders resiliens. Strategien skal udarbejdes af den nedsatte ekspertgruppe for kritiske enheders modstandsdygtighed.
- At Kommissionen får beføjelser til via delegerede retsakter at vedtage, hvilke væsentlige tjenester under hver sektor, som medlemsstaterne skal foretage risikovurderinger for. Listen over væsentlige tjenester skal dermed ikke længere udarbejdes af medlemsstaterne selv.

- At Kommissionen, i samarbejde med medlemsstaterne, skal udarbejde retningslinjer til brug for medlemsstaternes identifikation af kritiske enheder
- At Europa-Parlamentet efter behov skal inviteres med som observatør i ekspertgruppen for kritiske enheders modstandsdygtighed
- At Kommissionen skal nedsætte et fælles sekretariat mellem samarbejdsgruppen i regi NIS2-direktivet og gruppen for kritiske enheders modstandsdygtighed
- At der skal foretages en række justeringer til direktivets dækningsområde, herunder:
 - At offentlige transportselskaber tilføjes under transportsektoren
 - At enheder der har tilladelse til engrosforhandling af lægemidler jf. artikel 79 i *Direktiv om oprettelse af en fælleskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (2001/83/EF)* tilføjes under sundhedssektoren
 - At kommunalforvaltninger tilføjes under sektoren offentlig administration
 - At fremstilling, bearbejdning og distribution af fødevarer tilføjes som ny sektor.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at en fælles lovgivningsmæssig ramme er berettiget i betragtning af den indbyrdes afhængighed og grænseoverskridende karakter af de væsentlige tjenester, som kritisk infrastruktur understøtter. En afbrydelse hos en operatør, der leverer tjenester i flere medlemsstater, kan således få paneuropæiske konsekvenser, hvilket kræver handling på EU-plan.

Kommissionen vurderer endvidere, at forskellige nationale regler har direkte negativ indvirkning på det indre markeds funktion. Kommissionens konsekvensanalyse har i forlængelse heraf vist, at mange medlemsstater og interessenter i erhvervslivet har udtrykt behov for en mere fælles og koordineret europæisk tilgang.

Regeringen er på det foreliggende grundlag enig i, at en fælles europæisk regulering vedrørende kritisk infrastruktur er berettiget, givet de stigende indbyrdes afhængigheder og fælles udfordringer, som præger området.

Regeringen lægger i sin vurdering af overholdelsen af nærhedsprincippet vægt på, at det overordnede ansvar for at udpege kritiske enheder og sikre rette foranstaltninger for deres modstandsdygtighed fortsat påhviler medlemsstaterne, herunder også i forhold til de kritiske enheder, der måtte vurderes af særlig europæisk betydning. Regeringen noterer sig i forlængelse heraf, at der i direktivet lægges op til en risi-

kobaseret tilgang, der efterlader plads til at implementere direktivet under hensyntagen til nationale og sektorspecifikke forhold.

På det foreliggende grundlag er det derfor regeringens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt.

6. Gældende dansk ret

Ansvar for beskyttelse af kritisk infrastruktur i Danmark følger ministerområderne, jf. beredskabslovens § 24: "De enkelte ministre skal hver inden for deres område planlægge for opretholdelse og videreførelse af samfundets funktioner i tilfælde af større ulykker og katastrofer (...)"

Ministerierne skal sørge for, at den nødvendige lovgivning, bekendtgørelser mv. tilvejebringes i ressortlovgivningen. Beredskabskrav til operatører findes således i en række ressortspecifikke love og bekendtgørelser, herunder fx:

- Elforsyningslovens § 85b og § 85c
- Naturgasforsyningslovens § 15a og § 15b
- Olieberedskabsloven § 16
- Sundhedslovens §§ 210-211

Det bemærkes, at begrebet "kritisk infrastruktur" indgår som en særligt følsom sektor i lov om screening af visse udenlandske direkte investeringer mv. i Danmark (investeringscreeningsloven). Det følger heraf, at udenlandske investeringer mv. i virksomheder inden for kritisk infrastruktur kræver forhåndstilladelse. Det fremgår af den tilhørende bekendtgørelse (BEK nr. 1491 af 25/06/2021), at kritisk infrastruktur defineres som:

"Infrastruktur – herunder faciliteter, systemer, processer, netværk, teknologier aktiver samt serviceydelser - som er nødvendige for at opretholde eller genoprette samfundsvigtige funktioner."

Det bemærkes ligeledes, at der aktuelt pågår en tværministeriel kortlægning af kritisk infrastruktur i Danmark. Med erfaringerne fra denne kortlægning vurderes myndighederne efterfølgende at have et godt udgangspunkt for kortlægningen af kritiske enheder ud fra CER-direktivets retningslinjer.

Baseret på nationale og internationale erfaringer, herunder særligt tidligere arbejde fra Beredskabsstyrelsen, foretages kortlægningen inden for følgende 15 sektorer/områder, der er defineret som samfundsvigtige: Energi, informations- og kommunikationsteknologi (IKT), transport, beredskab og civilbeskyttelse, sundhed, sociale for-

hold, drikkevand og fødevarer, spildevand og renovation, finans og økonomi, uddannelse og forskning, meteorologi, forsvar samt efterretnings- og sikkerhedstjeneste, udenrigstjeneste, myndighedsudøvelse generelt samt tværgående krisestyring.

Alle sektorer, som CER-direktivet dækker over, på nær rumfart, er inkluderet i den danske tilgang. CER-direktivets tilgang og definition af kritisk infrastruktur samt sektorafgrænsning er således overordnet sammenlignelig med den danske.

Kortlægningsarbejdet færdiggøres i 2022, mens identifikationen af kritiske enheder jf. CER-direktivet forventeligt først skal være endeligt gennemført tre år og tre måneder år efter vedtagelsen.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Implementering af direktivet i dansk ret vil have lovgivningsmæssige konsekvenser, da der bl.a. skal indføres nye krav til operatører af kritisk infrastruktur i Danmark, udpeges et centralt kontaktpunkt mv.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at implementeringen af direktivet generelt gennemføres sektorvist for hvert af de involverede ministerområder med forbehold for en eventuel horisontal gennemførelse af dele af direktivet, såfremt det vurderes at give økonomisk og lovgivningsmæssigt merværdi. Dette vil dels stemme overens med hidtidig dansk praksis, jf. ovenfor, og endvidere flugte med implementeringen af det nuværende NIS-direktiv og forventede implementering af det kommende NIS2-direktiv. I forlængelse heraf vurderes det hensigtsmæssigt, at de sektoransvarlige myndigheder bliver de kompetente myndigheder i direktivets forstand.

Økonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes at have statsfinansielle konsekvenser samt erhvervsøkonomiske konsekvenser. Det bemærkes generelt, at skønnet for de statsfinansielle og erhvervsøkonomiske konsekvenser er behæftet med usikkerheder, idet udpegningen af de kritiske enheder skal foregå på basis af en national strategi og forudgående risikovurdering, som først gennemføres, når direktivet skal implementeres.

Statsfinansielle konsekvenser

Kommissionen vurderer, at de statsfinansielle konsekvenser særligt vil stamme fra udviklingen af nationale strategier, risikovurderinger samt identifikationen af og tilsynet med de kritiske enheder. Kommissionen vurderer dog, at medlemsstaterne bør kunne trække på erfaringer med lignende arbejde i regi af det nuværende NIS-direktiv.

Rådsformandskabets udkast til kompromistekst

De statsfinansielle konsekvenser skønnes med det nuværende kompromisforslag at være på hhv. ca. 21-27 mio. kr. årligt, hvilket primært følger af myndighedernes arbejde med national strategi, risikovurderinger, udpegning af kritiske enheder og tilsyn hermed. De statsfinansielle konsekvenser er i mindre grad reduceret i kompromisforslaget, idet sektoren "offentlig administration" ikke indgår.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Det vurderes, at direktivforslaget medfører erhvervsøkonomiske konsekvenser. Det skyldes bl.a., at de kritiske enheder skal træffe passende og forholdsmæssige tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre deres modstandsdygtighed og sikre, at disse foranstaltninger er beskrevet i en plan for modstandsdygtighed eller i et eller flere tilsvarende dokumenter jf. artikel 10 og 11. Disse planer vil potentielt skulle fremvises/leveres til myndigheder minimum hvert fjerde år som led i myndighedernes tilsynsforpligtelse, ligesom de kritiske enheder vil blive pålagt underretningsforpligtelser bl.a. i forbindelse med sikkerhedshændelser. Endelig følger ekstra krav til europæisk kritisk infrastruktur.

Rådsformandskabet udkast til kompromistekst

Det skønnes, at godt 100 – 150 virksomheder i Danmark kan blive udpeget som kritiske enheder, og at der samlet vil være erhvervsøkonomiske konsekvenser på min. ca. 27 mio. kr. årligt. Direktivet vil med det nuværende kompromisforslag ikke medføre merudgifter for kommuner og regioner. De erhvervsøkonomiske konsekvenser vurderes overordnet at være uændrede ift. Kommissionens oprindelige forslag.

Fsva. administrative konsekvenser vurderer Erhvervsstyrelsen, at CER-direktivet vil medføre administrative byrder for de omfattede virksomheder. De administrative konsekvenser vil forventeligt være særligt gældende for mellemstore og store virksomheder, idet Kommissionen vurderer, at relativt få SMV'er vil blive udpeget som kritiske enheder af de nationale myndigheder. Omvendt forventes de administrative og økonomiske konsekvenser mindre for de sektorer, der allerede er underlagt krav på området, herunder fx el-, naturgas- og oliesektorerne.

De administrative konsekvenser kan ikke kvantificeres nærmere på nuværende tidspunkt, da fyldestgørende data samt den endelig ud-

møntning ikke er tilgængelig. Den endelige vurdering vil blive foretaget i forbindelse med evt. implementering af direktivet i Danmark.

Kommissionen vurderer dog overordnet, at økonomien i det indre marked generelt vil blive positivt påvirket af direktivet, bl.a. fordi risikoen for afbrydelser i væsentlige tjenester vil blive mindre, hvilket mindsker omkostninger forbundet med sikkerhedshændelser og øger den økonomiske stabilitet.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forslaget vurderes at have positive konsekvenser for modstandsdygtigheden i den kritiske infrastruktur og dermed overordnet indebære en sikkerhedsmæssig gevinst.

8. Høring

Kommissionens forslag er sendt i høring d. 9. februar 2021 i specialudvalget for civilbeskyttelse, specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål, specialudvalget for transport, skibsfartspolitisk specialudvalg og specialudvalget for klima-, energi- og forsyningspolitik med frist d. 18. februar 2021. Der er modtaget svar fra PostNord, Dansk Vand- og Spildevandsforening, 3F, DI Transport / Dansk Luftfart, DSB, Erhvervsflyvningens Sammenslutning, Danske Rederier, Dansk Erhverv, Danske Havne og Danske Vandværker.

Generelle bemærkninger

PostNord bemærker, at den fysiske befordringspligt – og dermed den befordringspligtige virksomhed – bør defineres som kritisk enhed, da fysisk brevdistribution selv i moderne tider er afgørende for visse befolkningsgrupper og i tilfælde af systemnedbrud eneste alternativ for kommunikation fra myndigheder til borgere, mellem virksomheder samt mellem borgerne.

PostNord bemærker videre, at denne infrastruktur forudsætter samarbejde og integration mellem EU's medlemslande. På baggrund af den aktuelle nedlukning af fysiske butikker, bør det overvejes om befordringspligt af pakker bør opretholdes eller alene overlades til markeds kræfterne.

Dansk Vand- og Spildevandsforening (DANVA) kan overordnet støtte direktivforslaget. **DANVA** mener principielt, at der skal være lovgivningsmæssige rammer, der sikrer og understøtter, at danske forsyninger arbejder effektivt med modstandsdygtighed/resiliens ud fra en risikobaseret tilgang. **DANVA** vurderer, at direktivet vil bidrage

til at forbedre rammerne for dette arbejde på vand- og spildevandsforsyningsområdet.

DANVA finder det vigtigt, at forsyningerne ikke underlægges dobbeltregulering som følge af allerede eksisterende nationale eller EU-retlige krav. **DANVA** fremhæver, at det fortsat skal være muligt at anvende nationale eller internationale tekniske retningslinjer eller standarder.

DANVA konstaterer, at flere forsyninger servicerer inden for flere områder (energi, gas, vand, spildevand mv.), og finder det væsentligt, at der er et samspil mellem retningslinjerne for de forskellige forsyningsarter.

DANVA finder, at medlemsstaterne skal tilvejebringe de økonomiske og juridiske rammer, der kan sikre, at vand- og spildevandforsyningen fortsat kan leveres til en overkommelig pris. Der vil være behov for en analyse af de omkostninger, som direktivet vil afstedkomme for de forsyninger, der udpeges som kritiske enheder, og det bør drøftes på nationalt niveau, hvordan en fair finansiering kan etableres. De forsyninger, der bliver udpeget som kritiske enheder, bør kompenseres økonomisk, så regningen ikke ender hos forbrugerne.

DANVA finder, at nationale tilskud i den forbindelse ikke skal betragtes som ulovlige.

3F Transport støtter intentionen bag og formålet med forslaget, herunder at der sigtes til en bedre fælles europæisk sikring og beskyttelse af kritisk infrastruktur.

DI Transport og **Dansk Luftfart** støtter direktivforslaget og bemærker, at der er god grund til at indtænke kritisk infrastruktur i en bredere kontekst, og at den valgte løsningsmodel i den henseende synes proportional.

Erhvervsflyvningens Sammenslutning (ES) støtter forslaget. **ES** foreslår, at den del af transportsektoren, der vedrører luftfart, udvides til at omfatte lufttrafik generelt, herunder også forretnings- og privatejede fly. **ES** konstaterer, at det i det nuværende forslag kun er luftfartsselskaber, der er omfattet.

Danske Rederier konstaterer, at de danske rederier som en del af transportsektoren i dag er omfattet af ECI-direktivet og er forstående over for nødvendigheden af at ændre tilgangen til en bredere sikring af kritiske enheders modstanddygtighed.

Danske Rederier finder det vigtigt, at der ikke med CER-direktivet indføres yderligere krav til foranstaltninger for søtransportsektoren og havneterminaler, der bidrager til unødige administrative byrder eller udfordrer transportkædernes effektivitet. **Danske Rederier** bemærker i den forbindelse, at de kritiske enheder i søfartssektoren vil være omfattet af forordning nr. 725/2004, der bygger på international lovgivning vedtaget af den Internationale Søfartsorganisation (IMO).

Danske Rederier konstaterer, at danske havne og havneterminaler samt danske skibe ikke er kategoriseret som kritiske enheder efter den nuværende regulering. **Danske Rederier** ønsker, at den nuværende praksis fastholdes, så medlemsstaterne fortsat identificerer kritiske enheder baseret på en national risikovurdering. **Danske Rederier** ønsker en fortsættelse af det nuværende myndighedssamarbejde og ser ingen hindringer for dette i CER-direktivet.

Dansk Erhverv er positivt indstillet overfor forslaget og støtter, at der kommer fokus på den vigtige problemstilling, som bl.a. COVID-19-pandemien har aktualiseret, og at EU rustet sig til eventuelle fremtidige katastrofer, der potentielt kan påvirke vitale samfundsmæssige funktioner eller økonomiske aktiviteter negativt.

Dansk Erhverv finder, at en fornyet tilgang, der i højere grad afspejler det nuværende og forventede fremtidige risikolandskab, den stadig tættere indbyrdes afhængighed mellem forskellige sektorer og de stadig mere indbyrdes afhængige relationer mellem fysiske og digitale infrastrukturer, kan fremme kritiske enheders modstandsdygtighed.

Dansk Erhverv konstaterer, at operatører ofte opererer som en del af et stadig mere sammenkoblet net af tjenester og infrastrukturer og leverer væsentlige tjenester i mere end én medlemsstat. En harmoniseret tilgang til reguleringen vil sikre en overordnet EU-ramme, som bedre end forskellige nationale tiltag styrker modstandsdygtigheden og sikrer leveringen af væsentlige tjenester i EU.

Dansk Erhverv finder, at reguleringen grundlæggende bør facilitere, at enheder, som ikke er tilstrækkeligt udstyret til at håndtere nuværende og forventede fremtidige risici for deres drift mv., sættes i stand til at forbedre deres modstandsdygtighed.

Dansk Erhverv finder det vigtigt, at dobbeltregulering undgås, hvor der allerede findes sektorspecifik regulering. Ligeledes er det vigtigt, at kravene til kritiske enheder om at træffe passende og forholdsmæssige tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre de-

res modstandsdygtighed i alle tilfælde er proportionale og ikke pålægger unødige økonomiske byrder.

Danske Havne (DH) støtter, at indsatsen for at beskytte vigtig infrastruktur (herunder havne) tilpasses og styrkes via en målrettet vurdering af alle relevante naturlige og menneskeskabte risici, der kan påvirke leveringen af væsentlige tjenester, herunder bl.a. ulykker, naturkatastrofer mv.

DH støtter endvidere, at medlemsstaterne kan identificere kritiske enheder ved hjælp af fælles kriterier på grundlag af en national risikovurdering.

DH finder det i den forbindelse vigtigt, når medlemsstaterne udpeger de kritiske enheder, at det vurderes, om omkostningerne og den administrative byrde for fx havnene er proportionale med truslen. Den nationale myndighed bør foretage en specifik risikovurdering af hver havn og på dette grundlag beslutte, om den skal være omfattet som kritisk infrastruktur i direktivet. Det skal også specificeres, hvilke dele af fx havnen, der i så fald betragtes som kritisk infrastruktur. Det er vigtigt at inddrage virksomheder/havne i arbejdet, da de kan bidrage til at udpege den kritiske infrastruktur.

DH bemærker, at danske erhvervshavne er i forvejen underlagt store sikkerhedsforanstaltninger, herunder krav om at udarbejde sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner. Dertil kommer det kommende NIS2-direktiv, der også omfatter havne.

DH kan frygte, at hvis havnene skal bruge store ressourcer på implementering af dette direktiv såvel som NIS2-direktivet, kan det i sidste ende betyde ulig konkurrence til fordel for landtransport. Dette vil i sidste ende også være til skade for klimaet.

DH finder, at det kan være forbundet med store omkostninger for de aktører, der udpeges som kritiske enheder, og at det i den forbindelse er vigtigt, at direktivet koordineres med øvrige indsatser, så den administrative byrde mindskes mest muligt. **DH** foreslår, at der er mulighed for økonomisk- og faglig støtte til de virksomheder/havne, der omfattes af kravene.

Danske Vandværker (DV) er enige i behovet for nationale strategier, der skal sikre kritiske enheders modstandsdygtighed overfor cyberangreb, terrorhandlinger mv., baseret på regelmæssige vurderinger af relevante risici og med opdatering hvert fjerde år. **DV** finder det væsentligt, at risikovurderingen foretages under hensyntagen til afhængigheder mellem sektorer, herunder f.eks. energi, transport,

drikkevand og spildevand, bankvæsen, digital infrastruktur mv. Konkret er vandforsyning meget afhængig af fx elforsyningen.

DV finder, at direktivet vil forbedre mulighederne for, at arbejdet med at sikre modstandsdygtighed også bliver gennemført for vandforsyningerne. **DV** vurderer i den forbindelse, at der er behov for, at også vandforsyning bliver udpeget som kritisk infrastruktur.

DV finder det afgørende, at EU udarbejder en vejledning med fokus på samspillet mellem nærværende direktivforslag og NIS2-forslaget. Der vil være vandforsyninger, der udpeges efter NIS2-retningslinjer, og som på nogle punkter også skal forholde sig til kravene i direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed. Der er derfor risiko for dobbeltarbejde og unødvendigt bureaukrati.

DV finder det vigtigt, at der i direktivet tages tilstrækkeligt hensyn til den særlige struktur, der er i vandforsyningen i Danmark. De fleste af DV's medlemmer er vandforsyninger med kun få ansatte og med en relativt lav leverance pr. forsyning. Foranstaltninger bør derfor være proportionale med mulige effekter af hændelser, og direktivet bør derfor sikre en tilstrækkelig dialog imellem myndigheder og vandforsyninger ved fastlæggelsen af krav, herunder sikre at allerede eksisterende krav ikke gentages, men suppleres af det ny direktivs krav.

DV bemærker, at mindre vandforsyninger har en begrænset økonomisk og administrativ kapacitet, og finder, at der er behov for en tilkendegivelse af, at de enkelte medlemslande bør fastlægge finansieringen af tiltag under hensyntagen til den økonomiske og administrative kapacitet hos de enkelte vandforsyninger.

Specifikke bemærkninger

Artikel 1:

DANVA bemærker, at artikel 1, litra a kan læses således, at kritiske enheder skal levere en service i det indre marked, for at være omfattet af direktivet. **DANVA** har ikke kendskab til, at der er danske forsyninger eller danske forbrugere, der forsyner henholdsvis bliver forsynet på tværs af landegrænser.

DANVA finder det bydende nødvendigt, at EU udarbejder vejledningsmateriale, der har fokus på samspillet mellem nærværende direktiv og forslaget til NIS2-direktiv.

Artikel 3:

DANVA støtter, at den nationale strategi opdateres hvert fjerde år, og finder det i den forbindelse centralt, at der er fokus på rolle- og ansvarsbeskrivelse.

Artikel 4:

DANVA støtter, at der ved risikovurderingen tager højde for risici, der stammer fra afhængigheder mellem sektorer. **DANVA** bemærker, at vand- og spildevandsforsyningen blandt andet afhænger af el-sektoren.

Artikel 5:

DANVA finder det hensigtsmæssigt, at identifikationen af kritiske enheder jf. artikel 5 foretages ud fra en risikovurdering, og at den nationale myndighed har dialog med den potentielle kritiske enhed for dermed at sikre fælles forståelse for den udførte risikovurdering og de konkrete hensyn til proportionalitetsprincippet.

Artikel 8:

DH finder det væsentligt, at de ressourcer der nævnes i artikel 8 stk. 4 fordeles ligeligt mellem de relevante myndigheder, således at de er i stand til at løfte deres opgaver i medfør af direktivet, uden at det går ud over deres øvrige ansvarsopgaver og forpligtelser. For havnene betyder det bl.a., at Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, Søfartsstyrelsen, Politi og Forsvaret også får tildelt de rette ressourcer for udførelsen af opgaven.

Artikel 9:

DANVA påskønner, at det eksplicit angives i artikel 9, at medlemsstaterne skal understøtte de kritiske enheder, og at det i den forbindelse er væsentligt, at der sikres rettidig rådgivning om de krav, der følger af direktivets artikel 10 og 11.

DSB finder i forhold til artikel 9, at det i direktivet bør adresseres, hvordan de kritiske enheder forsvarligt skal opbevare og håndtere potentielt forretnings- og personfølsomme oplysninger fra andre kritiske enheder.

Artikel 10:

DSB finder i forhold til artikel 10, at det generelt bør tilsigtes, at de kritiske enheders arbejde med risikovurderinger optimeres i videst muligt omfang, således at dobbeltarbejde begrænses. **DSB** anbefaler konkret, at kritiske enheder, som opererer inden for samme sektor, koordinerer arbejdet med risikovurderinger og risikorapporteringer.

Artikel 11:

DSB finder, at der er behov for en præcisering af, hvad der forstås ved "passende og forholdsmæssige tekniske og organisatoriske foranstaltninger". **DSB** bemærker, at for en virksomhed som DSB, med mange fysiske lokationer og medarbejdere fordelt på et stort geografisk område, vil der potentielt være tale om betydelige investeringer til implementering af foranstaltninger til at modstå og/eller reducere risikoen utilsigtede hændelser. **DSB** finder derfor behov for fastlæggelse af f.eks. minimumskrav.

DH finder det vigtigt, at der i forhold til artikel 11 etableres en tilstrækkelig fælles pulje i EU-regi, målrettet infrastruktur af særlig europæisk betydning, der kan understøtte forebyggelse før og genopretning efter hændelser.

Artikel 12:

3F Transport finder behov for bedre belysning af, hvilken betydning myndigheders baggrundskontrol af personale vil have for arbejdstagerrettigheder og arbejdstagerbeskyttelse. **3F Transport** bemærker, at artiklen indebærer en risiko for, at myndighederne som led i tilbagemeldingen til arbejdsgiverne leverer for store mængder informationer, som utilsigtet vil kunne anvendes af arbejdsgiver til at frasortere ansatte. **3F Transport** opfordrer til, at de i artikel 12 beskrevne forslag underkastes en juridisk konsekvensanalyse med fokus på, hvorvidt artiklen utilsigtet kan bruges som "sorteringsmekanisme" i forhold til ansatte.

Artikel 13:

DSB finder, at artikel 13 med fordel kan udvides, så der stilles krav om, at de kritiske enheder skal indberette til myndighederne, om de i det forløbne år har afholdt beredskabsøvelser, og hvem der har deltaget i øvelserne. Endvidere kan der stilles krav om, at de kritiske enheder skal indberette, at de har foretaget en test af deres kommunikationskanaler i det forløbne år. Gennemførelse af beredskabsøvelser samt regelmæssig test af kommunikationsudstyr vil kunne højne de kritiske enheders modstandsdygtighed mod kritiske hændelser.

Artikel 14:

DSB finder i forhold til artikel 14 og 15, at der er behov for en afklaring eller præcisering af, hvorvidt en kritisk enhed, der samarbejder med en kritisk enhed med særlig europæisk betydning, vil kunne blive pålagt delvist eller udvidet tilsynspligt (som konsekvens af samarbejdet).

Øvrige:

DH bemærker, at det af betragtningerne til direktivforslaget fremgår, at eksisterende data/vurderinger, der foretages efter andre EU-regler,

skal udnyttes. **DH** finder det af stor vigtighed, at der bliver en så enkel overførsel af relevante data- og vurderinger som muligt, hvor alle medlemsstaters myndigheder samler deres informationer/vurderinger i samme skabelon.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De fleste medlemsstater har overordnet taget positivt imod direktivforslaget, herunder formålet om at styrke modstandsdygtigheden på tværs af EU. Stort set alle bestemmelserne i direktivforslaget har været genstand for tekniske drøftelser. I det følgende redegøres der for det væsentligste.

Drøftelserne i rådsarbejdsgruppen har primært kredset om detaljeringsgraden af direktivets forpligtelser, sektorafgrænsningen, samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne samt undtagelsesbestemmelse i forhold til national sikkerhed.

I forhold til detaljeringsgraden i bestemmelserne har medlemsstaterne generelt ønsket plads til, at der i implementeringen af direktivet kan tages højde for særlige nationale vilkår og allerede eksisterende national lovgivning. Dette gælder i særlig grad listen over foranstaltninger i artikel 11, hvor der i kompromisforslaget lægges op til, at medlemsstaterne selv kan foretage en mere konkret vurdering af, hvilke specifikke tekniske og organisatoriske foranstaltninger der skal implementeres. Ligeledes har mange medlemsstater ønsket at fjerne Kommissionens beføjelser til at gennemføre delegerede retsakter om foranstaltningerne i artikel 11.

I forhold til sektorafgrænsningen har flere medlemsstater haft særlige interesser, både i at tilføje nye sektorer (bl.a. affaldshåndtering og fødevarereproduktion) eller at fjerne visse sektorer i det oprindelige forslag (særligt sektoren offentlig administration). I formandskabets seneste kompromisforslag lægges der op til, at offentlig administration (i praksis centraladministrationen og regionerne i Danmark) udgår af direktivet, idet flere medlemsstater bl.a. har argumenteret for, at det ikke er en sektor der opererer i det indre marked, og at der ikke er afhængigheder mellem de offentlige sektorer på tværs af forskellige medlemsstater.

I forhold til samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne har flere medlemsstater været skeptiske overfor forslagens bestemmelser om, at medlemsstaterne skal dele informationer om bl.a. strategier, nationale risikovurderinger, identificerede kritiske enheder og hændeshåndtering med Kommissionen. Flere medlemsstater har lagt vægt på, at afrapporteringerne til Kommissionen foregår på et overordnet niveau og med respekt for oplysningernes sikkerheds- og forretningsmæssige følsomme karakter. Kompromisforslaget har taget

højde for disse ønsker, og de fleste medlemsstater ses at være enige heri.

Endelig har der været drøftelser om en mulig undtagelsesbestemmelse, idet flere medlemsstater under forhandlingerne har lagt vægt på, at det fremgår eksplicit, direktivet ikke påvirker medlemsstaternes nationale kompetence i forhold til national sikkerhed mv.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen betragter beskyttelsen af kritisk infrastruktur som en høj sikkerhedspolitisk prioritet. Regeringen vurderer, at stigende tværsektorielle og tværstatslige afhængigheder kombineret med et tiltagende komplekst risikobillede kalder på europæisk samarbejde.

Regeringen arbejder generelt for at styrke samfundets modstanddygtighed, og forslaget flugter i høj grad med regeringens syn på beskyttelse af kritisk infrastruktur.

Regeringen hilser på den baggrund Kommissionens forslag om en styrkelse af modstanddygtigheden i kritiske enheder velkommen, idet regeringen betoner den nationale kompetence på området, og at det generelt skal tilstræbes at begrænse økonomiske og administrative byrder.

Regeringen vurderer, at udvidelsen af antallet af sektorer, stærkere og mere ensartede krav både nationalt og på virksomhedsplan samt en skærpet tilsynsforpligtelse må forventes at styrke sikkerheden og modstanddygtigheden hos de aktører, der driver kritisk infrastruktur.

Regeringen lægger vægt på, at forslaget lægger op til en risikobaseret tilgang, hvori medlemsstaternes nationale kompetence respekteres, idet de enkelte medlemsstater ud fra egen national strategi og risikovurdering skal udpege de enheder, der vurderes kritiske.

Regeringen lægger vægt på, at direktivet generelt kan implementeres, på en måde, som respekterer medlemslandenes eksisterende administrative strukturer, og at der tages hensyn til allerede eksisterende regulering og krav inden for ministerområdernes ansvarsområder. Samtidig tages der forbehold for en eventuel horisontal gennemførelse af dele af direktivet, såfremt det vurderes at give økonomisk og lovgivningsmæssig merværdi.

Regeringen lægger vægt på, at omkostningerne ved at styrke modstanddygtigheden i kritiske enheder skal stå mål med gevinsterne herved for både offentlige og private aktører. Regeringen lægger derfor vægt på, at forslaget ikke medfører uforholdsmæssige økonomiske

byrder for staten og erhvervslivet, og at der sikres proportionalitet mellem omkostningsniveau og merværdi. I den forbindelse finder regeringen det vigtigt, at direktivet fortsat tænkes tæt sammen med forslag til NIS2-direktiv, således at de implementeringsmæssige konsekvenser er mindst mulige for både den offentlige og private sektor.

Regeringen støtter formandskabets kompromisforslag, der i vid udstrækning bevarer kernen i Kommissionens oprindelige forslag. Det vurderes fortsat, at forslaget vil styrke modstandsdygtigheden og sikkerheden hos kritiske enheder. Kompromisforslaget indeholder fortsat en risikobaseret tilgang, hvori der lægges vægt på medlemsstaternes nationale kompetence, og hvori det bl.a. fortsat er en mulighed at implementere under hensyntagen til allerede eksisterende strukturer, regulering og krav i sektorerne.

Regeringen støtter og lægger afgørende vægt på, at direktivets tekst klart respekterer medlemsstaternes suverænitet i anliggender, som vedrører national sikkerhed.

Regeringen ser positivt på, at kompromisforslaget har fjernet uklarheder og i forhold til de tre sektorer, som ikke er omfattet af alle direktivets bestemmelser.

Regeringen finder det positivt, at Kommissionens beføjelser til at gennemføre delegerede retsakter er fjernet. Regeringen lægger vægt på, at der sker en præcisering og afgrænsning af bestemmelserne om gennemførelsesretsakter, og at disse bør træde i kraft samtidig med direktivet, af hensyn til klarhed for virksomheder over det samlede regelsæt fra starten.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grund- og nærhedsnotat er oversendt d. 25. februar 2021.

Sagen har været forelagt til orientering den 4. marts 2021 forud for møde i Rådet for retlige og indre anliggender d. 11.-12. marts 2021. Samlenotat er oversendt d. 25. februar 2021.

Sagen har været forelagt til orientering den 3. juni 2021 forud for møde i Rådet for retlige og indre anliggender d. 7.-8. juni 2021. Samlenotat er oversendt d. 26. maj 2021.